

ת"פ 31740/10/14 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד עוביידה עותמן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 31740-10-14 מדינת ישראל נ' עותמן
בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
ע"י ב"כ גב' ארין עו"ד - מתמחה
המאשימה
נגד
עוביידה עותמן ע"י ב"כ עוה"ד אוסמה חלבי
הנאשם

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

הנאשם, תושב אבו גוש, יליד שנת 1985, הורשע על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8/9/2012 באזור כביש 395 בסמוך לצומת אשתאול ובעודו נוהג ברכב, נדרש הנאשם להציג תעודות מזהות לשוטרים שביצעו בדיקה שגרתית.

בתגובה, פתח הנאשם בנסיעה מהירה בניסיון להימלט מהשוטרים, ואלו החלו לנסוע אחריו.

צוות שוטרים נוסף ביצע במקביל חסימה של ציר נסיעתו של הנאשם בכביש ירושלים-תל אביב בסמוך למחלף חמד.

הנאשם אשר הבחין במחסום, סטה שמאלה מנתיב הנסיעה הימני בו נסע, וזאת תוך סיכון כלי רכב שנאלצו לבלום בשל אותה הסטייה.

השוטרים שהבחינו ברכבו של הנאשם נמלט מהם, החלו לדלוק אחר הנאשם, תוך שהפעילו את מערכת הכריזה והסירנה של הניידת.

הנאשם לא ציית להוראת השוטרים לעצור והמשיך לנסוע במהירות לכיוון אבו גוש תוך שהוא סוטה מהנתיב הימני לנתיב השמאלי מספר פעמים וגורם לכלי רכב אחרים לסטות ולבלום בלימות חירום, עד אשר הגיע לרחוב ללא מוצא ונאלץ לעצור את הרכב.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 31 שנה, נשוי מזה חודש ימים ועובד במסעדה באבו גוש, מקום מגוריו.

הנאשם בן שני במשפחה מוסלמית המונה זוג הורים גרושים ו-8 ילדים, המתוארת בתסקיר כמשפחה שומרת חוק.

הנאשם תיאר בפני שירות המבחן נסיבות חיים קשות, בהן גדל במהלך ילדותו ובגרותו הצעירה, שהתאפיינו בתנאים של עזובה נפשית, חינוכית ורגשית קשה. הנאשם סיפר על קשר מתוח וקשה בינו לבין אביו אשר כלל גילויי אלימות של האב נגדו ואף נגד אחיו. הוריו של הנאשם התגרשו וממועד זה התנתקו הקשרים בין האב לבין בני המשפחה האחרים.

מעיון בקורות חייו של הנאשם עולה כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד והשלים תעודת בגרות חלקית. לדבריו, היה תלמיד ממושמע ורמתו הלימודית היתה בינונית, ולאחר התיכון, עבד בעבודות מזדמנות שונות במטרה לסייע בפרנסת המשפחה.

הנאשם ללא עבר פלילי וזו הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין פלילי. בהתייחס לעבירה בה הורשע, קיבל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו וביטא צער וחרטה כנים. לדבריו, בזמן ביצוע העבירה ישב ברכב עם חברה, כשהרכב במצב חניה בצד הדרך. שוטרים שהיו במקום ניגשו אליו לבדיקה שגרתית אך הוא נלחץ וחשש שמא "יסבך" את חברתו ולפיכך החל בנסיעה מהירה מהמקום. להתרשמות שירות המבחן פעל הנאשם בפזיזות, ללא שיקול דעת בדבר השלכות מעשיו.

בהתייחס להערכת סיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום ציין שירות המבחן כי לאורך חייו נאלץ הנאשם להתמודד עם מעברים וקשיים השרדתיים, ללא דמות אבהית. בביצוע העבירה פעל הנאשם באימפולסיביות וללא שיקול דעת וכל אלו עלולים להביא להישנות מעשי עבירה דומים.

מנגד, ציין השירות את רצונו של הנאשם לניהול אורח חיים תקין ואת השקעת המאמצים בניסיון לבנות את חייו, הן במישור התעסוקתי והן בהחלטתו להינשא. בנוסף, ביטא הנאשם חרטה ואחריות מלאה למעשיו, וכל אלו מהווים גורמי סיכוי לשיקום, להערכת שירות המבחן.

שירות המבחן ער לחומרת מעשיו של הנאשם אך מנגד מציין את האחריות שנטל על מעשיו, החרטה שביטא ואת העובדה שהוא נעדר עבר פלילי. בנסיבות אלו ממליץ השירות על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירות נוספות בעתיד. לחילופין, אם יוחלט להשית על הנאשם עונש מאסר,

ממליץ השירות שהמאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מציינת התביעה את חומרת נסיבות העבירה.

בהפנותה לפסיקה רלבנטית, טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר ועותרת להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.

מנגד, מציין הסנגור את הודאתו של הנאשם בביצוע העבירה, האחריות שנטל, עברו הנקי ואת המלצת שירות המבחן.

כן מציין ב"כ הנאשם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות (4 שנים) מבלי שנפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים נוספים.

במסגרת דבריו האחרונים לבית המשפט הביע הנאשם חרטה על מעשיו, ציין כי מדובר במעשים שביצע לפני שנים רבות בהיותו רווק, ואילו היום הוא נישא, עובד לפרנסתו ומקיים אורחי חיים תקין.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע בביצוע עבירה חמורה שעניינה מעשה פזיזות ורשלנות.

הערך המוגן בעבירת הנהיגה הפזיזה הינו שלום הציבור, בטחונו וחשיבות הציות לגורמי האכיפה. במקרה שבפני מדובר בפגיעה גבוהה בערך המוגן לנוכח הסיכון שגרם הנאשם בנהיגתו הפרועה בעת שנמלט מהשוטרים כמתואר בכתב האישום.

בע"פ 3141/08 **מדינת ישראל נגד מרעי דבארי** (לא פורסם, 28.7.2008) ציין כבוד השופט ג'ובראן:

"בית משפט זה נתן דעתו שוב ושוב לתופעה הקשה של "מרדפים" המתנהלים בכבישי הארץ ובחוצות הערים. קביעתנו הייתה, ועודנה, כי אין לקבל תופעה זו, המסכנת חיי אדם בכוח ובפועל, ויש לגזור על הנוטלים בה חלק עונשי מאסר כבדים, כגמול על מעשיהם החמורים, וכביטוי להוקעתם על ידי החברה (ראו, למשל, ע"פ 2079/06 אבו עזא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 7.6.2006); ע"פ 7632/05 אלאטרש נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 2.8.2006); ע"פ 342/05 אלרביעה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 27.6.2005))."

בשל הסיכון הבטיחותי הנגרם בשל מרדף משטרתי והסיכון הפוטנציאלי לחיי אדם והן לחיי השוטרים, יש להפעיל יד קשה

נגד נהגים, אשר אינם מצייתים להוראת שוטרים ונמלטים מפניהם.

בפ"ל 7227-11-11 מדינת ישראל נ' מונטאסר טוויל (30/1/13) הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה פוחזת, אי מתן זכות קדימה להולכי רגל, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח, בכך שנהג בפראות ברכב תוך ביצוע פניית פרסה על שטח הפרדה בנוי. כשביקשו שוטרים לעצרו על העבירה שעבר, נמלט ו בבריחתו זו נהג בצורה מסוכנת כלפי עוברי אורח ומכוניות.

בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בעבירות משולבות אלו בין מאסר בדרך של עבודות שירות למאסר בפועל לתקופה בת שנה והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-12 חודשי פסילה מלנהוג.

בתת"ע 8784-12-11 מדינת ישראל נגד חסארמה סאדם, הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בקטנוע בלא רשיון נהיגה (בלתי מורשה), אי ציות להוראות שוטרי ונהיגה בלא ביטוח.

הנאשם נצפה מבצע עבירת תנועה ונדרש על ידי שוטרי לעצור את רכבו. הנאשם הגביר מהירות תוך שהוא מסכן את המשתמשים בדרך, זיגזג בין כלי רכב, גורם להם לסטות מהנתיב ולבלום בפתאומיות ובכך כמעט גרם לתאונה. בהמשך ירד הנאשם לשטח עפר מימין לכביש על מנת לעקוף כלי רכב שעמדו בצומת, וכאשר עלה שוב לכביש, נפל מקטנועו. לאחר מכן קם ונמלט.

בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל מהם חודשיים לריצוי בעבודות שירות.

במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שלא נגרמה פגיעה בגוף או בנפש כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה באירוע שבפניי נע בין מאסר למשך חודשים אחדים שיכול שירוצה בעבודות שירות ל-9 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם שבפני נשוי, בן 31 שנה, הודה בביצוע העבירה, ביטא חרטה על מעשיו ונטל אחריות על ביצועה.

הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין פלילי.

נתתי דעתי לרקע ממנו בא הנאשם ולקשיים שעבר לאורך שנות ילדותו ובגרותו כגורם שיש בו להקל בעונשו.

כן נתתי משקל לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (כ- 4 שנים) ולעובדה שהנאשם התמסד לאחרונה בקשר נישואין, השתלב בעבודה ומקיים אורח חיים תקין ושומר חוק.

בנסיבות אלו, נמנעתי מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח וראיתי להסתפק בהשתת מאסר בדרך של עבודות שירות.

הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות בשב"ס ונמצא מתאם לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.

בנסיבות אלו אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. משחלף המועד לתחילת הביצוע מתבקש הממונה לקבוע מועד חדש לתחילת ריצוי העונש, ללא צורך בדיון נוסף והחלת בית המשפט תינתן בהעדר הצדדים.
2. פסילה מלקבל רישיון נהיגה בפועל וזאת למשך 3 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.1.17.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי והנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם ינהג הנאשם ברכב בפסילה או אם יבצע העבירה בה הורשע.
4. בנסיבות העניין אני נמנע מהטלת קנס כספי.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 נובמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, גב' ארין עו"ד, מתמחה, הנאשם ובא כוחו, עוה"ד אוסמה חלבי.